

Trưa Mùa Thu

Trưa mùa Thu, trời mờ, nắng dịu
Dọc bờ hồ hàng liễu chải tóc Thu
Tôi nhớ em không biết đã bao lâu
Nghe mướt rướt liễu hồ xanh như tóc
Cả những giọt nước mắt tôi làm cho em khóc
Rồi hôn bắt thường từng mỗi nốt tàn nhang...

Trưa mùa Thu ở đây, ở đâu
em biết đó, xứ người, lạ lắm
tôi nói vậy là nhớ em nhiều lắm
lá vàng rơi em thử đếm bao nhiêu!
Nghĩ cũng lạ ghê cô bé làm kiêu
Mình yêu dấu rồi mình yêu quý
Mới thoáng chốc đã hai Thế Kỷ
Việt Nam mình buồn quá chia ly!
Dốc Hai Bà Trưng khuya lóc cóc tiếng rao mì
Đây trưa nắng...Việt Nam chưa sáng
Phải chi tôi thành con đế mèn lãng mạn
Gọi người yêu bằng tiếng gió rung rinh...

*Cô bé tôi yêu là Đệ Nhất Giai Nhân
Tôi nói vậy...trưa mùa Thu lúu rúu
Nhớ cây khuyneh diệp trường xưa nắng chiếu
Em ơi nhìn những chiếc lá bay bay...*

Trần Vấn Lệ